

Fotografiska

NR 2.2021

TIDNINGEN MED
VÄRLDENS BÄSTA
FOTOGRAFER

**VAR BÖRJAR
VERKLIGHETEN?**
LOVISA RINGBORG
DRÖMMER OM ETT SVAR

MEDELTIDA EMOJIS
REVOLUTIONERANDE
SYMBOLSPRÅK I CARLA
GANNIS DIGITALA VÄRLD

FLICKOR PÅ FLYKT
20 MILJONER BERÄTTELSE
OM UTSATTHET

Pop

**COLLAGE
AV SUPER-
STJÄRNOR**

FRANK FOTAR
UPPRIKTIGA PORTRÄTT

Bilderna som samtalar

Sedan mitten av 1970-talet har Dawoud Bey (född 1953) använt sin kamera till att synliggöra svarta grupper i USA:s historia. I första boken "Harlem, USA" (1975-79) skildrar han livet i det uteslutande svarta området i New York genom gatufoton och porträtt. I utställningen An American Project har han föreställt sig hur USA:s historia sett ut om alla slavar hade kunnat fly genom den underjordiska järnvägen, det nätverk som organiserades i hemlighet under 1800-talet för att hjälpa slavar från sydstaterna att fly till nordstaterna eller Kanada där de kunde vara fria.

För Bey är fotokonst inte bara ett personligt uttryckssätt utan en politisk och social akt. Hans foton är en pågående och evig diskussion om vad det betyder att representera Nordamerika med en kamera. Genom åren har han bara blivit mer övertygad om konstnärers och konstinstitutioners nödvändiga och viktiga jobb som dialogöppnare.

Dawoud Bey: An American Project. Whitney Museum of American Art, 99 Gansevoort St, New York, whitney.org
17 april - 3 oktober

A Boy in Front of the Loew's 125th Street Movie Theater, Harlem, NY, 1976
Collection of the artist; courtesy Sean Kelly Gallery, New York; Stephen Daiter Gallery, Chicago; and Rena Bransten Gallery, San Francisco

Courtesy of CANDICE MADEY, New York

Konstbygge

Carrie Schneider gör det inte lätt för sig. Hennes idé var att utöka kamerans exakthet vid dokumentering av ett ögonblick. Om man verkligen ska återge ett ögonblick, borde man då inte dokumentera flera saker samtidigt? Upplevelser fungerar ju så, de formas av flera intryck på en och samma gång. För att göra detta var hon tvungen att bygga en egen kamera. Med den har hon sedan exponerat befintliga bilder – som egna konstverk, bilder från sociala media och

personliga bilder från mobilkameran – direkt på fotopappret. Men så är Schneider också en konceptuell fotograf. Resultaten som ställs ut i utställningen Deep Like är collageartade bilder som påminner om fotonhistoriens trevande tidiga experiment och dagens Instagramkultur på en och samma gång.

Carrie Schneider: Deep Like. Chart Gallery, 74 Franklin St, New York. Chart-gallery.com
15 maj - 2 juli

Det universella och det unika

Tre unga, lovande fotografers verk ställs ut tillsammans, med identitet och historia som gemensamma teman.

Karla Hiraldo Voleau har fotograferat den moderna dejtingkulturen i Japan. Förutom att fotografera unga japaner har hon också intervjuat dem om deras personliga erfarenheter av kärlek. Känslor kan vara universella men dejtingritualer kan skilja sig mycket mellan kulturer – något Hiraldo Voleaus bilder visar.

Mika Sperling föddes 1990 i Sibirien i Ryssland. Han har sedan dess flyttat till Tyskland och fått barn med en man med rötter i Vietnam. Utifrån egna erfarenheter av multikulturalism och tankar om identitet har bilderna i hennes

fotoserie Mother Tongue skapats.

Tobias Kruse växte upp i Östberlin efter murens fall. Hans bilder fokuserar på känslor som vrede och rädsla i dagens Berlin med tydliga kopplingar till historien. Under titeln Deponie ("depå") har han fotograferat avfallsplatsen Ihlenberg där tidigare Förbundsrepubliken Tyskland dumpade giftigt avfall. Idag är depån täckt men det är möjligt att avfallet ändå påverkar, gifthalten fastställdes aldrig. Reliker från förr som lever, om än förtäckta och därmed osynliga.

recommended Olympus Fellowship. Foam, Keizersgracht 609, Amsterdam, foam.org
2 juli - 12 september

Foto: Yusuke Has Nothing to Say to Anyone VI copyright: Karla Hiraldo Voleau